

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/565/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712219644
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712219644.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, advokátom, so sídlom V., O. X. XX proti odporcovi: L. D., nar. X. XX. XXXX, bytom U., B. XXXX/XX, o zaplatenie 396,- eur s príslušenstvom a zmluvnými pokutami, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 5C/138/2013-35 zo dňa 25. septembra 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 396,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 396,- eur od 14.8.2010 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 23,14 eur za každý začatý mesiac omeškania od augusta 2010 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 211,16 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 1. 4. 2010 Zmluvu o úvere č. 320100730, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 300,- za celkový poplatok za správu úveru vo výške 162,- eur. Odporca sa podpisom predmetnej zmluvy zaviazal uhradiť navrhovateľovi celkove sumu 462,- eur v pravidelných 7 splátkach vo výške 66,- eur. Pretože odporca svoj dlh neuhradil riadne a včas, navrhovateľ potom, ako mu zaslal predžalobnú upomienku zo dňa 17. 8. 2010 a oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 29. 10. 2010 následne podal v decembri 2012 návrh na súd. Poukázal na to, že uvedené listiny, ktoré zasielal pred podaním návrhu na súd, boli zaslané prostredníctvom Slovenskej pošty a odporca mal predmetné zásielky k dispozícii. Navrhovateľ odporcovi poskytol priestor pre dobrovoľné plnenie jeho dlhu, čo však nenastalo ani v znížených splátkach, preto svoj návrh musel uplatniť súdnou cestou. Odporca v odpore proti platobnému rozkazu poukázal predovšetkým na svoje zdravotné problémy, s čím mu vznikli prekážky na úhradu žalovanej sumy. Istinu nespochybnil čo do dôvodu a do výšky, problémom preňho boli úroky z omeškania, ktoré vznikli. Zo strany odporcu bolo súdu zaslané ospravedlnenie aj na pojednávanie konané dňa 25. 9. 2013, kedy odporca mal vážne zdravotné problémy, ktoré doložil aj lekárskeym potvrdením, o odročenie pojednávania nežiadal. K

sporným skutočnosťami, ktoré odporca označil ako úroky z omeškania bolo preukázané, že odporca si neplnil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, neplatením mesačných splátok tak, ako sa zaviazal v zmysle zmluvy došlo k tomu, že sa úver stal splatným ku dňu 13. 8. 2010. Z tohto dôvodu posúdil súd uplatnený nárok navrhovateľa spočívajúci v príslušenstve istiny dôvodným. Bol priznaný úrok z omeškania vo výške úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky zvýšenej o 8 percentuálnych bodov platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok Úverovej zmluvy č. 320100730 zo dňa 1. 4. 2010 sa odporca zaviazal uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy o úvere aj zmluvnú pokutu vo výške mesačného poplatku za správu úveru a to za každý kalendárny mesiac omeškania do zaplatenia istiny vrátane poplatku za správu úveru. Celkový poplatok za správu úveru bol vyčíslený v zmluve o úvere 162,- eur, úver bol poskytnutý na obdobie 7 mesiacov, teda mesačný poplatok z takéhoto výpočtu predstavoval sumu 23,14 eur a z tohto bola vyvedená aj výška zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta bola priznaná v súlade s bodom 3 Obchodných podmienok, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal uplatnenú náhradu trov konania za súdny poplatok zaplatený z návrhu vo výške 40,- eur a trovy právneho zastúpenia. Tieto boli priznané za 3 úkony právnej služby (prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd a účasť na pojednávaní dňa 25. 9. 2013). Jeden úkon právnej služby bol priznaný vo výške 28,22 eur, režijný paušál 2 x po 7,63 eur a 1 x po 7,81 eur + DPH. Právny zástupca navrhovateľa náklady cestovného si uplatnil bez náhrady za stratu času s prihliadnutím na situáciu na strane odporcu. Náhrada cestovného bola vyčíslená v súvislosti s účasťou právneho zástupcu navrhovateľa na súde dňa 25. 9. 2013, Bratislava - Okresný súd Martin a späť, 462 km, základná náhrada za km 0,183 eur, spotreba litrov na 100 km 7,4 a cena za liter paliva 1,519, celkove náhradu cestovného si uplatnil navrhovateľ 136,48 eur. Z uplatnenej náhrady cestovného súd priznal navrhovateľovi polovicu týchto nákladov a to z nasledovných dôvodov. Dňa 25. 9. 2013 sa právny zástupca navrhovateľa na Okresnom súde v Martine zúčastnil dvoch pojednávaní vo veci toho istého navrhovateľa, jednalo sa o konanie vedené pod spisovou značkou 5C 138/2013 a 5C 137/2013, teda náhrada cestovných nákladov bola pre obidve konania rovnaká. V prípade, že vycestoval právny zástupca navrhovateľa na dve konania v rovnaký deň na ten istý súd, tak súd prihliadol na túto skutočnosť tak, že priznal v tomto konaní polovicu nákladov náhrady cestovného. Celkove trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 3 krát úkon s režijným paušálom 107,73 eur, náklady cestovného 68,24 eur, spolu 175,97 eur + 20 % DPH, 35,19 eur, teda 211,16 eur.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie odporca. Vo svojom odvolaní poukazyval na to, že zo strany navrhovateľa došlo k nezmyselnému ňaťahovaniu lehoty týkajúcej sa úroku z omeškania. On má stále ten istý trvalý pobyt, číslo telefónu a v celom období bol neustále práceneschopný až do 1.7.2012.

K odvolaniu odporcu proti rozsudku súdu prvého stupňa sa navrhovateľ písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotení toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - odporca, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal

dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. S námietkou odvolateľa - odporcu, v zmysle ktorej sa prvostupňový súd nezaoberal dostatočným spôsobom, s úrokom z omeškania sa odvolací súd nestotožnil. Oboznámiac sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahom spisového materiálu bol odvolací súd toho názoru, že okresný súd sa dôsledne vysporiadal s tvrdeniami účastníkov konania a v predmetnej veci správne rozhodol.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii, na ktorých odvolateľ - odporca založil svoje odvolacie dôvody, a preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ ako úspešný účastník v odvolacom konaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.